

از کوره در رفت

این مثل سائره در مورد افرادی به کار می رود ...

از کوره در رفت

این مثل سائره در مورد افرادی به کار می رود که سخت خشمگین شوند و حالتی غیر ارادی و دور از عقل و منطق به آنها دست دهد. در چنین مواقعی چهره اشخاص پرچین و سرخگونه می شود، رگهای پیشانی و شقیقه ورم میکند، فریادهای هولناک می کشد و خلاصه اعمال و رفتاری جنون آمیز از آنها سر می زند.

اما ریشه و علت تسمیه این ضرب المثل: کوره آهنگري که در قدیم با ذغال سنگ و زغل چوب و در عصر حاضر با برق و نفت و گاز روشن می شود، برای جدا کردن آهن از سنگ و گداختن آهن به کار می رود. در کوره، آهن را تا آن اندازه حرارت می دهند که به صورت مذاب درآید و از آهن مذاب برای ساختن آلات و ابزار زندگی استفاده می کنند.

برای گداختن آهن رسم و قاعده برای آن است که درجه حرارت کوره آهنگري را تدریجاً بالا می برند تا آهن سرد به تدریج حرارت بگیرد و گداخته و مذاب گردد. چه آهنها بعضاً این خاصیت را دارند که چنانچه غفلتاً در معرض حرارت شدید و چند صد درجه قرار گیرند، سخت گداخته می شوند و با صداهای مهیبی منفجر شده از «از کوره در میروند» یعنی به خارج پرتاب می شوند. افراد سریع التأثر و عصبی مزاج اگر در مقابل حوادث غیر مترقبه قرار گیرند، آتش خشم و غضبشان چنان زبانه می کشد که به مثابه همان آهن گداخته از کوره اعتدال خارج می شوند و اعمالی غیر منتظره از آنها سر می زند که پس از فروکش کردن و اطفای نایره غضب از کرده پشیمان می شوند و اظهار ندامت می کنند.

غرض از تمهید مقدمه بالا این است که چون اعمال غیر طبیعی و غیر ارادی ناشی از افراد عصبی مزاج، با انفجار و از کوره در رفتن آهن گداخته تشابه دارد؛ لذا اصطلاح از کوره در رفتن در مورد افراد تندخو و خشمگین که قدرت توانایی کنترل اعصاب را ندارند معانی و مفاهیم مجازی پیدا کرده است.